

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 38P/297/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316217532
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Mattielighová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1316217532.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Zdenkou Mattielighovou, v právnej veci manžela: E. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. R. XX, L., V. Č. R. Y. XXX, L., štátny občan SR, zastúpený E.. E. D., AK R. R. H.S. XX, L. a manželky: J. Z. F., X.. XX.XX.XXXX, L. K. XXXX, K., štátny občan SR, zastúpená AK B.X..SK, R..K..S., R. R. Š. XX, L., o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: G. F., X.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, na čas po rozvode manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo E. F.U., X.. XX.XX.XXXX Y. L. a J.. Z.Y. F., K.. R., X.. XX.XX.XXXX Y. L., uzavreté dňa XX.X.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G. Z., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X rozvádza.

Súd zveruje maloletého G.C. F.U., X.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky.

Obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého G. F.U., X.. XX.XX.XXXX sumou 700 eur mesačne, z toho čiastku 600 eur mesačne je otec povinný zasielať ako bežné výživné k rukám matky maloletého vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku a čiastku 100 eur mesačne je otec povinný zasielať na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletého G. F., X.. XX.XX.XXXX zriadený matkou maloletého v lehote do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým G. F., X.. XX.XX.XXXX nasledovne:

- každý párny kalendárny týždeň od soboty od 9,00 hod do nedele do 18,00 hod,
 - každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15,00 hod do štvrtka do 9,00 hod,
 - počas Veľkonočných sviatkov v každom nepárnom kalendárnom roku od Zeleného štvrtka od 15,00 hod do Veľkonočného pondelka do 15,00 hod,
 - počas letných prázdnin každoročne od 01.07. od 09,00 hod do 10.07. do 18,00 hod a od 01.08. od 9,00 hod do 10.08. do 18,00 hod,
 - počas vianočných sviatkov každoročne dňa 24.12. od 09,00 hod do 15,00 hod a v každom párnom kalendárnom roku dňa 26.12. od 09,00 hod do 18,00 hod.
- s tým, že otec si maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky maloletého.

Súd návrh otca na vyhlásenie predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia o úprave styku s maloletým zamieta.

Súd návrh matky na uloženie povinnosti informovať otca zamieta.
Účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 24.10.2016 sa manžel domáhal rozvodu manželstva s manželkou a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému G. na čas po rozvode tak, že tento bude zverený do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, on sám bude zaviazaný prispievať na jeho výživu k rukám matky sumou 200 € mesačne a zároveň bude upravený jeho styk s maloletým v zmysle jeho návrhu. Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.09.2017 manžel svoj návrh v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému G. zmenil, navrhol, aby bola jeho vyživovacia povinnosť k maloletému určená v sume 300 € mesačne a jeho styk s maloletým upravený v širšom, než pôvodne navrhovanom rozsahu.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého sa im dňa XX.XX.XXXX X. H. G.. Manželské spolužitie účastníkov konania bolo spočiatku harmonické, postupom času však došlo medzi manželmi k odcudzeniu, a to najmä po duševnej stránke. S manželku nemali spoločné záujmy ani názory na život a jeho hodnoty, či predstavu o rodine a jej fungovaní. Rozpory medzi manželmi naberali na intenzite a vyvrcholili v období júl/august 2016 sporom o nehnuteľnosť, ktorý odhalil významné názorové rozdiely medzi manželmi, z čoho následne pramenila absolútna strata dôvery a istoty v manželku ako partnerku, úplné citové odcudzenie a fyzické odlúčenie. Manželská kríza sa prehĺbila tiež v dôsledku správania sa manželky k dcére manžela, pochádzajúcej z jeho prvého manželstva, čo podrobnejšie popísal vo svojom návrhu. Tento stav pretrváva a s ohľadom na diametrálne odlišné názory na život, vzájomné odcudzenie a citové ochladnutie, ako aj správanie sa manželky voči manželovej dcére je vylúčené, aby došlo k obnoveniu manželského spolužitia. Vzťahy v manželstve sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, pričom ani jeden z manželov neprejavil záujem o obnovenie spolužitia, z pohľadu manžela je tak zotrvanie v tomto zväzku nepredstaviteľné. Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému G. na čas po rozvode uviedol, že s maloletým má vrelý otcovský vzťah, s prihliadnutím na jeho vek súhlasí s tým, aby bol maloletý na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že jeho styk s maloletým bude upravený v ním navrhovanom rozsahu. Ako otec má záujem participovať na starostlivosti a výchove maloletého, pričom ním navrhovaná forma a intenzita stretávania sa sleduje záujem maloletého a je akceptovateľná aj pre matku. K navrhovanej výške výživného voči maloletému uviedol, že táto je z jeho pohľadu primeraná k odôvodneným potrebám maloletého a k jeho reálnym schopnostiam a možnostiam. Vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 05.09.2017 ozrejmil dôvody, ktoré ho viedli k zmene návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému v časti úpravy styku s maloletým a určenia výživného voči maloletému, pričom obe zmeny odôvodnil predovšetkým uplynutím času od podania návrhu, ktorý odôvodňuje v tejto časti odlišnú úpravu, než akú navrhol vo svojom pôvodnom návrhu. Podrobne popísal realizáciu svojho styku s maloletým od odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti a poukázal na dovtedy nariadené či zmenené neodkladné opatrenia o úprave jeho styku s maloletým. Uviedol skutočnosti, ktoré z jeho pohľadu odôvodňujú širšiu, než pôvodne navrhovanú úpravu jeho styku s maloletým, pričom sa jednalo predovšetkým o vyšší vek maloletého a nevyhnutnosť väzby s otcom, ktorý je schopný poskytnúť mu osobnú starostlivosť a širšia úprava styku tak sleduje predovšetkým záujem maloletého. V tejto súvislosti, aj s ohľadom na skutočnosti, ktoré matka maloletého uvádzala v konaniach o nariadení neodkladných opatrení podrobnejšie popísal, ako prebiehala starostlivosť matky o maloletého v prvom až šiestom mesiaci jeho veku a ktorými skutočnosťami odôvodňoval možnosť určenia širšieho rozsahu jeho styku s maloletým, pre ktorého sa tak bude jednať o najvhodnejšie riešenie. Uviedol tiež, že jeho styk s maloletým prebieha bez akýchkoľvek problémov, a to aj bez prítomnosti matky, svoj návrh na širšiu úpravu styku tak považoval za dôvodný a poukázal na skutočnosti, ktoré z jeho pohľadu takúto širšiu úpravu styku s maloletým odôvodňujú, pričom otec je presvedčený, že jeho väčšia participácia na osobnej starostlivosti o maloletého lepšie zaistené potreby maloletého. Správanie matky maloletého označil za porušujúce práva otca podieľať sa na starostlivosti o maloletého, pričom možno dôvodne predpokladať, že bude v tomto svojom konaní pokračovať a s navrhovanou úpravou styku nebude súhlasiť. Matka používa maloletého ako prostriedok pomsty voči otcovi, čo negatívne vplyva predovšetkým na samotného maloletého. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.02.2018 reagoval na tvrdenia matky maloletého, ktoré uviedla v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 39P/253/2017 o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže mal za to, že ich s najväčšou pravdepodobnosťou bude uvádzať aj v tomto konaní. Tieto súviseli so sporom o nehnuteľnosť v K., ktorý medzi manželmi v priebehu tohto konania eskaloval, pričom paralelne s týmto konaním prebiehalo

medzi manželmi na tunajšom súde aj konanie o vrátenie daru. Otec maloletého podrobne popísal dve situácie, ktoré sa medzi manželmi odohrali dňa 14.11.2017 a 18.11.2017 a ktoré matka maloletého v konaní o nariadení neodkladného opatrenia neopisovala pravdivo tak, ako sa reálne odohrali. Následne sa v predmetnom podaní vyjadril aj k tvrdeniam matky ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, kde matka namieta predovšetkým to, aby maloletý prespával v domácnosti otca, nakoľko je ešte v nízkom veku. V tom čase sa styk otca s maloletým realizoval v širšom rozsahu, stanovenom neodkladným opatrením tunajšieho súdu, ktorý však matka maloletého považovala za nevyhovujúci, čo odôvodňovala negatívnymi prejavmi v správaní maloletého. Tieto tvrdenia matky otec rázne odmietol, keďže v čase, kedy bol maloletý v jeho starostlivosti, sa u neho neprejavovali žiadne známky nespokojnosti. Rovnako namietal tvrdenia matky, že pre maloletého je v jeho veku odlúčenie od matky na celý víkend nepredstaviteľné a poukázal na to, že matka už 4 týždne po narodení maloletého nastúpila na svoju žiadosť ako výpomoc do hotelového zariadenia otca maloletého, čím došlo k separácii maloletého od matky. Opätovne poukázal na to, že od počiatku manželských nezhôd matka bezdôvodne zabraňovala otcovi v riadnom styku s maloletým a poskytovala mu iba minimálny časový priestor na realizáciu styku, bez akéhokoľvek záujmu uzatvoriť v tomto ohľade dohodu. Taktiež uviedol, že v priebehu konania došlo k zmene jeho majetkových pomerov, čo podrobnejšie popísal vo svojom podaní, pričom za zásadné považoval určenie výživného na manželku v sume 600 € mesačne, počnúc dňom 19.09.2016. Jeho majetkové pomery pritom ovplyvnila aj tá skutočnosť, že si prenajal nehnuteľnosť, kde v súčasnosti býva a kde za podnájom hradí čiastku 400 € mesačne. Podrobne rozpisal svoje príjmy a výdavky a poukázal na to, že nie je schopný pokrývať všetky svoje finančné záväzky. Záverom tiež poukázal na obsah výpovede oboch účastníkov konania v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu, ktoré sa konalo dňa 06.06.2017, ako aj na ním založené listinné dôkazy.

3. Manželka s návrhom manžela na rozvod manželstva súhlasila, nemala záujem na obnovení manželského spoluzitia. Namietala však manželom uvádzané skutočnosti ohľadom rozvratu ich manželských vzťahov a ohradila sa aj voči jeho tvrdeniam, týkajúcim sa jej vzťahu k dcére manžela, maloletej R., pričom celkovú situáciu ohľadom uvedeného podrobnejšie popísala vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 06.02.2018. Z jej pohľadu nastali problémy v manželstve účastníkov konania bez predchádzajúcich vážnejších problémoch vo vzťahu po tom, ako ju manžel požiadal o to, aby mu vrátila polovicu domu, ktorý jej daroval ešte pred uzavretím manželstva a predložil jej na podpis potrebné dokumenty, ktoré však manželka nepodpísala. Následne začali medzi manželmi hádky, ktoré vždy končili pri téme vlastníctva predmetného rodinného domu a manžel si napokon podal žalobu o vrátenie daru, v ktorom konaní uviedol o osobe manželky množstvo zavádzajúcich a klamlivých tvrdení. Vyjadrila ľútosť nad tým, že to bol práve majetok a financie, ktoré spôsobili vo vzťahu manželov problémy a ktoré následne spustili ďalšie nedorozumenia a výhrady manžela voči manželke, hoci do tej doby manžel neprejavoval žiadnu nespokojnosť s ich vzťahom. Následne sa podrobnejšie vyjadrila k ich vzájomným vzťahom po tom, čo sa odohrali popísané udalosti a uviedla, že ju manžel odstrihol od všetkých finančných prostriedkov, keďže jej ich prestal dávať, čím ju aj maloletého izoloval od zdieľania jeho životnej úrovne. Keďže je na rodičovskej dovolenke a jej príjem pozostáva zo štátnych dávok, bola nútená obrátiť sa na súd s návrhom na určenie výživného vo vzťahu k svojej osobe. Rovnako ako manžel aj ona sa vyjadrila k situáciám, ktoré sa odohrali v dňoch 14.11.2017 a 18.11.2017, ktorých priebeh podrobnejšie popísala vo svojom vyjadrení a ktoré považovala za účelovo vyvolané manželom. Na základe uvedených skutočností súhlasila s rozvodom manželstva, keďže vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo narušené a mala za to, že obnova ich spoluzitia už nie je možná. Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností súhlasila s tým, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti, čo považovala za najlepšie riešenie pre maloletého G., ktorý je na ňu citovo naviazaný, a to najmä s ohľadom na jeho vek, kedy dieťa prirodzene preferuje matku. Vo vzťahu k styku otca s maloletým uviedla, že nikdy nemala a ani nemá v úmysle brániť otcovi v kontakte so synom, nakoľko nepopiera úlohu otca v živote dieťaťa, avšak považovala za prirodzené, že v tak útlom veku preferuje maloletý matku a má voči nej vytvorenú primárnu vzťahovú väzbu, na čo je potrebné brať ohľad pri realizácii styku s otcom. Styk otca s maloletým, ktorý sa realizoval na základe neodkladného opatrenia zo dňa 12.12.2016, č. k. 51P/315/2016 - 21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.03.2017, sp. zn. 11CoP/79/2017 v plnom rozsahu rešpektovala, pričom táto úprava styku sa ukázala ako vyhovujúca, keďže na jej základe maloletý prespával vždy doma a otec s ním mal pravidelný kontakt, ktorý mu umožňoval udržiavať a budovať si so synom vzťah. Maloletý si na tento styk zvykol a postupom času matka, vzhľadom k veku maloletého, prehodnotila rozsah tohto styku a sama navrhla otcovi jeho rozšírenie v rozsahu, ako to popísala vo svojom vyjadrení a ktorý rozsah

styku je v súlade s režimom maloletého, jeho záujmami a vekom. Návrh otca na úpravu jeho styku s maloletým považovala za neprímeraný, nerešpektujúci záujmy maloletého a mala za to, že otec pri jeho navrhovaní myslel skôr na seba a na to, aby si vytvoril priestor pre určenie nižšej výšky výživného. Otcov navrhovaná forma starostlivosti o maloletého nie je v súlade s vekom maloletého, stabilitou výchovného prostredia a ani podmienkami pre zabezpečenie starostlivosti o maloletého. Na prespávanie u otca nie je maloletý, vzhľadom k jeho veku a citovým väzbám na matku pripravený, ktoré predpoklady sa potvrdili po tom, čo súd vyhovel návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým došlo k rozšíreniu úpravy styku otca s maloletým s prenocovaním, čo malo na maloletého a jeho prežívanie negatívny vplyv, čo podrobnejšie popísala v priebehu konania a vyjadrila záujem na tom, aby u maloletého došlo k prechodu na prespávanie u otca postupne, keď už bude starší a samostatnejší. Ďalej poukázala na to, že otcov navrhovanou úpravou styku nebudú lepšie zaistené ani potreby maloletého, čo zdôvodnila skutočnosťami, ktoré podrobnejšie popísala vo svojom vyjadrení a ktoré sa týkali predovšetkým pracovného času a vyťaženia otca maloletého, zmeny výchovného prostredia u maloletého a potreby jeho stability, obáv matky, či otec dokáže a bude rešpektovať výchovné návyky maloletého, keďže aj rozdielne predstavy o výchove a dodržiavaní pravidiel vo vzťahu k manželovej dcére boli jedným z problémov v manželstve. Z pohľadu matky otec nezohľadňuje záujem maloletého, čo deklarovala viacerými skutočnosťami. Dala do pozornosti súdu, že otec žiadal zmenu úpravy styku s maloletým v rámci neodkladného opatrenia z dôvodu budovania väzieb medzi maloletým a jeho sestrou R., pričom však otec zjavne žije v domácnosti so svojou exmanželkou a maloletou R., teda styk s ňou nemá nijako obmedzený, a preto nie je dôvod, aby mal byť styk s maloletým prispôbený času, kedy je otec s maloletou R.. Osobitnú úpravu počas prázdnin a sviatkov nepovažovala za potrebnú vzhľadom k veku maloletého, pričom otcov navrhovaný rozsah styku by bol možný aplikovať u školopovinného dieťaťa a nie dieťaťa vo veku G.. Zdôraznila, že otcovi nikdy nebránila v kontakte s maloletým, avšak vzhľadom k jeho veku trvala na tom, aby zatiaľ maloletý trávil s otcov len dni a nie aj noci. K otázke výšky výživného zo strany otca voči maloletému uviedla, že s otcov navrhovanou čiastkou 300 € mesačne nemôže súhlasiť, nakoľko táto nezodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, nerešpektuje právo maloletého na zdieľanie otcovej životnej úrovne a nekorešponduje ani s potrebami maloletého. V tejto súvislosti okrem iného poukázala aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2016, sp. zn. 11CoP/518/2016 a považovala za zrejmé, že otec maloletého sa vo všetkých súdnych konaniach snažil preukázať, že dosahuje príjem vo výške minimálnej mzdy, čo však v žiadnom ohľade nezodpovedá skutočnosti a životnej úrovni otca. Skutočnosť, že otec nedosahuje výlučne ním tvrdý príjem je zrejme aj z jeho vlastných tvrdení ohľadom jeho pravidelných výdavkov, ktoré musí uhrádzať. Hoci od mája 2017 otec deklaruje svoj príjem vo vyššom rozsahu, než je minimálna mzda je zjavné, že otec pristúpil k stanoveniu tohto svojho príjmu účelovo, aby zodpovedal kritériám ustálenej súdnej praxe, keďže v priebehu konania bolo zjavné, že ním predkladaný príjem nebude súd považovať za relevantný. Výška otcov určeného príjmu však nezodpovedá jeho postaveniu, funkciám, ani schopnostiam a možnostiam. V tejto súvislosti poukázala aj na konanie o určenie výživného na manželku, kde súd pristúpil k určeniu výživného v sume 600 € mesačne a tiež určil povinnosť zaplatiť ročné výživné, ktoré povinnosti si otec maloletého plní a je preto zrejme, že disponuje adekvátnymi finančnými prostriedkami. Otec maloletého pritom nemá problém ani s úhradou nadštandardných výdavkov, napr. na dovolenky, ktorých sa pravidelne zúčastňuje. Poukázala tiež na majetkové pomery otca maloletého a jeho majetkovú účasť v ďalších obchodných spoločnostiach. Za predpokladu, že zo strany otca nedôjde k preukázaniu jeho reálneho príjmu z podnikateľskej činnosti navrhla, aby súd pri určovaní výživného voči maloletému vychádzal zo zákonnej domnienky uvedenej v § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Náklady na výživu a výchovu maloletého vyčíslila v sume 1 215 € mesačne a podrobne ich rozpisala vo svojom vyjadrení, pričom poukázala na to, že v tejto sume nie sú zahrnuté náklady na dovolenky a voľnočasové aktivity maloletého a ani žiadne jeho mimoriadne výdavky. Do pozornosti súdu dala tú skutočnosť, že aktuálna výška nákladov na starostlivosť o maloletého je prispôbená tomu, že otec vyčlenil maloletého z možnosti podieľať sa na jeho životnej úrovni a z ktorého dôvodu ich matka prispôsobila výške výživného, ktoré jej hradí otec maloletého a jej príjmovým možnostiam, pričom v ostatnom je odkázaná na pomoc svojej rodiny, keďže otec k rukám matky nad rámec výživného určeného neodkladným opatrením neprispieva. V rámci svojho vyjadrenia opakovane poukazovala na svoje podania a listinné dôkazy, ktoré sú založené v ďalších konaniach, týkajúcich sa maloletého G., ktoré sú na tunajšom súde vedené a žiadala, aby ich súd zohľadnil aj v tomto konaní. Na základe ňou uvedených skutočností navrhla, aby súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, maloletého G. zveril na čas po rozvode manželstva do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi bude uložená povinnosť prispievať na jeho výživu v sume 3 000 € mesačne, z toho čiastka 2 000 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 1 000 € mesačne

bude určená na tvorbu úspor. Zároveň navrhla, aby bol upravený styk otca s maloletým v rozsahu každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu v čase od 09,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu v čase od 09,00 hod. do 18,00 hod. a každý páry kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok vždy v čase od 14,30 hod. do 18,00 hod.

4. V priebehu konania manžel reagoval na skutočnosti, ktoré vyvstali medzi manželmi a ktoré sa týkali predovšetkým zabezpečovania starostlivosti o maloletého G. a jeho styku s ním a špecifikoval dôvody rozvratu manželských vzťahov, za ktoré označil predovšetkým tú skutočnosť, že manželka odmietala akceptovať maloletú R. ako súčasť manželovho života a nemala k nej dobrý vzťah. Konečným rozhodnutím ukončiť manželské spoluzitíe bola v návrhu popísaná situácia, kedy manželka vyhodila maloletú R. z domu v K.. Poukázal tiež na to, že tvrdenia matky maloletého ohľadom negatívnych prejavov v správaní maloletého po tom, čo začal prespávať v domácnosti otca sa nezakladajú na pravde, maloletý je u neho šťastný a spokojný, nie je vystresovaný a s jeho prespávaním u otca nie sú žiadne problémy. Vyjadril sa tiež k svojim príjmovým a majetkovým pomerom a deklaroval, že vzhľadom k svojim povinným výdavkom si musí požičiavať finančné prostriedky od svojej matky, nakoľko z jeho príjmov tieto náklady nepokryje, pričom poukázal predovšetkým na platby výživného, ktoré musí uhrádzať.

5. Manželka v priebehu konania rovnako reagovala na okolnosti, ktoré medzi manželmi nastali v priebehu konania a veľmi podrobne sa k nim vyjadrovala v rámci svojich písomných podaní. Pokiaľ ide o výkon rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému uviedla, že nikdy nepovažovala manžela za zlého otca a nikdy mu nebránila v kontakte s maloletým G., naopak, tento styk sama rozširovala a hoci boli dohody medzi nimi zložité, styk otca s maloletým sa riadne a pravidelne realizuje. Podrobnejšie sa vyjadrila k psychologickým intervenciám u J.. Š.T., o ktoré prejavil otec maloletého na pojednávaní súdu záujem a k jeho následnému nevhodnému správaniu sa, kedy sa vyšetrenia maloletého odmietol zúčastniť a prejavil nedôveru k osobe psychologičky, ktoré správanie otca maloletého považovala matka za účelové, nelogické a kontraproduktívne, keďže viackrát prejavil názor, že chce byť prítomný pri vyšetrení maloletého. Vzhľadom k postoj otca nebolo možné v spolupráci s psychologičkou pokračovať, pričom otec odmietol aj návrhy J.. Š.A. na iných psychológov a celkovo sa podľa názoru matky maloletého správal neprimerane a arogantne. K spolupráci s ASSP za účelom rešpektovania úlohy druhého rodiča v živote maloletého uviedla, že otec sa zúčastnil plánovaného stretnutia v apríli 2018, avšak je nutné poukázať na jeho prístup k týmto stretnutiam, kedy otec prejavoval nechutť nad pnením zadaných úloh, spochybňoval potrebu týchto sedení, vyjadroval sa o nich pochybovačne až posmešne, očierňoval matku a mal dokonca negatívne prejavy voči pracovníčke, ktorá sedenia viedla. V doplnení svojho podania zo dňa 05.06.2018 zhrnula pre ňu dôležité skutočnosti, ktoré považovala za rozhodujúce pre rozhodovanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému G. na čas po rozvode manželstva. Okrem iného poukázala na to, že s otcom majú konflikty aj vo vzájomnej komunikácii, kedy matka dlhodobo využívala na poskytovanie informácií o maloletom mobilné aplikácie, na ktorých si ju však otec maloletého zablokoval, čím jej znemožnil plniť si svoju informačnú povinnosť o maloletom. K otázke úpravy styku otca s maloletým uviedla, že aj s ohľadom na okolnosti posledných mesiacov naďalej nemôže súhlasiť s prespávaním maloletého v domácnosti otca napriek tomu, že maloletý istý čas v jeho domácnosti prespával, čo sa ukázalo ako príliš skorý krok. S jej námietkami sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení zo dňa 23.04.2018, č. k. 11CoP/151/2018 - 185, ktorým nepotvrdil uznesenie tunajšieho súdu o rozšírení styku otca s maloletým a navrhla, aby tunajší súd pri svojom rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým na toto rozhodnutie odvolacieho súdu prihliadal. Vzhľadom na dátum rozhodnutia je nutné považovať odvolacím súdom určený styk otca s maloletým za dostačujúci, v súlade s vekom, režimom a záujmom maloletého. Vzhľadom k vyššie uvedenému mala matka za to, že jej návrh na úpravu styku otca s maloletým na čas po rozvode manželstva je v záujme maloletého, v súlade s jeho režimom, vekom a potrebami a zároveň sa jedná o širší rozsah styku, než ako bol upravený neodkladným opatrením. Taktiež sa vyjadrila k svojim príjmovým a majetkovým pomerom a poukázala na to, že výživné na manželku, ktoré v súčasnosti poberá, nemožno považovať za jej príjem na čas po rozvode, keďže právoplatnosťou rozsudku o rozvode zanikne manželovi povinnosť prispievať na jej výživu, čím sa jej príjem zníži o sumu 600 € mesačne. V súvislosti s nákladmi na starostlivosť a výchovu maloletého poukázala na už skôr vyčíslené a preukázané náklady, ktoré vyčísliila podľa skutočného stavu, čo preukazujú aj príkladmo priložené potvrdenia o ich vynaložení a výške. Uviedla, že náklady na maloleté dieťa sa vždy odvíjajú od pomerov konkrétnej rodiny a sú dané tým, čo rodičia svojmu dieťaťu poskytujú a čo mu môžu, vzhľadom na svoje pomery, poskytnúť. Matka mala za to, že otec rozporuje náklady na maloletého účelovo a snaží sa ich znižovať tak, aby sa ním hradená výška výživného javila ako dostačujúca. Otcem hradené výživné však postačuje výlučne

na náklady spojené so stravovaním maloletého. Z tvrdení otca ohľadom jeho príjmových pomerov, ktoré prezentoval v rámci konania a ktoré opakovane uvádzal v rozdielnych výškach je zrejmé, že otec má dostatok finančných prostriedkov na to aby absolvoval dovolenky a doprial si rôzne iné pôžitky, z čoho je zrejmé, že otec zatajuje svoje skutočné príjmy. Namietala otcom uvádzané tvrdenie, že si na úhradu svojich nákladov požičiava finančné prostriedky od svojej matky, keďže matka maloletého má vedomosť o tom, že otec maloletého spolu so svojim bratom svoju matku finančne podporujú. Okrem toho matka dala súdu do pozornosti, že otec oficiálne dlhodobo viac rokov dozadu dosahoval len minimálny príjem, čomu reálne nezodpovedá jeho životný štýl, na ktorý v priebehu konania poukazovala. Matka mala za to, že otec by sa mal podieľať aj na výdavkoch, ktoré sú nad rozsah ňou vyčíslených nákladov napr. na dovolenky maloletého, mimoriadne či jednorazové výdavkov a pod., keďže maloletý by mal zdieľať jeho životnú úroveň. Z uvedených dôvodov mala za to, že ňou požadované výživné zodpovedá nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. a zároveň pomerom, možnostiam a schopnostiam otca maloletého. Napokon navrhla, aby jej bola uložená aj informačná povinnosť o maloletom vo vzťahu k otcovi v zmysle jej návrhu v podaní, doručenom súdu dňa 05.06.2018 z dôvodu, že otec si zablokoval matku na viacerých komunikačných kanáloch, cez ktoré mu matka v minulosti poskytovala informácie o maloletom. Uvedeným opatrením tak chcela predísť ďalším konfliktom medzi rodičmi.

6. Manžel v rámci svojej výpovede na ostatnom pojednávaní zotrval na svojich prednesoch a vyjadreniach a navrhol, aby bol maloletý G. na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné voči maloletému navrhol určiť v sume 600 € mesačne a svoj styk s maloletým navrhol určiť v rozsahu, ako to uviedol vo svojom písomnom podaní, doručenom súdu dňa 05.09.2017 (č. I. 38). Poukázal na to, že so starostlivosťou o maloletého nemá žiadne problémy, zvláda všetky záležitosti s tým súvisiace. Aktuálny rozsah styku s maloletým však považoval za nedostatočný, a to i vzhľadom k tomu, že sa musí presúvať medzi svojim bydliskom a bydliskom matky maloletého a tiež, že v priebehu dňa maloletý spí, z ktorého dôvodu má možnosť s ním plnohodnotne tráviť čas v menšom, než stanovenom rozsahu. Záverom uviedol, že je pre neho terajšia situácia neúnosná a chce byť so synom v čo najširšom možnom rozsahu.

7. Manželka v rámci svojej výpovede na ostatnom pojednávaní zotrvala na svojich prednesoch a vyjadreniach, na ktoré i odkázala. K úprave styku otca s maloletým uviedla, že v tomto v žiadnom prípade nebráni, čo bolo z jej pohľadu i preukázané vykonaným dokazovaním. Naďalej však nesúhlasila s prespávaním maloletého u otca, z dôvodu negatívnych prejavov u maloletého G., ktoré ustúpili od nariadenia posledného neodkladného opatrenia Krajským súdom v Bratislave, od ktorého obdobia maloletý v domácnosti otca neprespáva. Pokiaľ ide o otázku výšky výživného zo strany otca voči maloletému chcela len to, aby maloletý G. žil v súlade so životnou úrovňou otca, ktorú matka v konaní preukázala. Na základe uvedeného navrhla, aby súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, maloletého G. na čas po rozvode manželstva zveril do jej osobnej starostlivosti s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Výživné zo strany otca voči maloletému navrhla určiť v ňou žiadanej výške 3 000 € mesačne, z toho čiastka 2 000 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 1 000 € mesačne bude určená na tvorbu úspor. Styk otca s maloletým navrhla určiť v rozsahu ako to uviedla vo svojom podaní doručenom súdu dňa 05.06.2018.

8. Právny zástupca manžela mal za to, že v danom prípade je spornou otázkou výška výživného zo strany otca voči maloletému G. a otázka jeho úpravy styku s maloletým. Uviedol, že k tvrdeniam matky maloletého a predloženým listinám sa nebudú detailne vyjadrovať, nakoľko v drivej väčšine nesúvisia so spornými a prejednávanými otázkami. K otázke výšky výživného poukázal na priemernú spotrebu dieťaťa vo veku maloletého G., z ktorých skutočností je zrejmé, že matka náklady na starostlivosť o maloletého vo svojich vyčísleniach mnohonásobne nadsadila, čo príkladmo doložil nákladmi na hračky pre maloletého, ktoré matka údajne vynakladá v sume 180 € mesačne a tiež nákladmi na ošatenie maloletého. Ak by aj bolo pravdou, že matka vynakladá na hračky maloletého ňou deklarovanú sumu, jedná sa o výdavok, s ktorým otec maloletého nesúhlasí, nakoľko to nepovažuje za vhodný výchovný prístup voči maloletému. Pokiaľ ide o náklady na ošatenie a obuv maloletého, tieto sa u maloletého vynakladajú v štandardnej výške, za priemerné ceny. Rovnako tak i ďalšie náklady na potreby maloletého sú z pohľadu otca výrazne nadsadené. K otázke styku otca s maloletým poukázal na to, že matka vytesňuje otca zo života maloletého, ktorý má úprimný záujem podieľať sa na jeho komplexnej starostlivosti a výchove. Z ostatných konaní, ktoré sú vedené na tunajšom súde a týkajú sa maloletého G. je pritom zrejmé, že tento trávi pomerne veľa času so starými rodičmi zo strany matky, hoci by tento čas mohol tráviť s otcom, ktorý sa o neho stará príkladne, snaží sa mu v čase styku organizovať program a

matka sa ho o toto snaží pripraviť. Namietal tiež, že matka vzala maloletého na psychologické vyšetrenie, o ktorom otca neinformovala, a preto závery tohto vyšetrenia namietajú. Z vyjadrenia matky je zrejmé, že si uzurpuje absolútnu moc nad výchovou maloletého, neprihliada na jeho záujem a na vytvorenie rodičovského vzťahu s otcom, ktorý sa nedá vytvoriť za pár hodín styku tak, ako ho stanovil Krajský súd v Bratislave svojim uznesením. Mal za to, že Krajský súd v Bratislave pri svojom rozhodovaní o neodkladnom opatrení nevzal do úvahy plynutie času, pričom ak otec prosí matku o širší kontakt so synom, táto ho vždy odkazuje len na nariadené neodkladné opatrenie. Pokiaľ ide o matkou žiadanú výšku výživného poukázal na to, že matka nepreukázala náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého v rozsahu ňou žiadaného výživného a jej rozpis výdavkov na tieto potreby a záujmy vôbec nepreukazuje potrebu ich skutočného vynakladania. Mali za to, že skutočným úmyslom matky je cestou výživného uhrádzať svoje vlastné osobné výdavky, na ktoré však otec nemá povinnosť po rozvode manželstva prispievať. K návrhom matky maloletého ohľadom doplnenia dokazovania tak, ako to navrhla vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 05.06.2018 uviedol, že súd má rozhodovať podľa skutkového stavu v čase rozhodnutia, keďže inak by bolo možné pojednávania odročovať neustále za účelom vykonávania ďalšieho a ďalšieho dokazovania. Na základe uvedeného navrhol, aby súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, maloletého G. zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné zo strany otca navrhol určiť v sume 600 € mesačne, ktorá čiastka pokrýva celkové náklady na maloletého. Styk otca s maloletým navrhol určiť v zmysle návrhu, doručeného súdu dňa 05.09.2017 s tým, že styk bude určený na párny kalendárny týždeň, nakoľko v tom čase má upravený styk s deťmi brat otca, z ktorého deťmi má maloletý G. dobrý vzťah a otec má záujem na tom, aby sa tento vzťah rozvíjal. Zároveň navrhol, aby súd rozhodol o predbežnej vykonateľnosti rozsudku v časti úpravy styku otca s maloletým nakoľko úprava stanovená neodkladným opatrením nereflektuje vek maloletého, jeho potreby a záujmy a narušuje vzťah otca s maloletým. K matkou navrhovanému uloženiu povinnosti informovať otca uviedol, že otec ako rodič, ktorý by bol z plnenia tejto povinnosti oprávnený, netrval na jej uložení, z ktorého dôvodu to považoval za zbytočné.

9. Právna zástupkyňa manželky odkázala na všetky písomné vyjadrenia, ktoré založili do súdneho spisu a uviedla, že manželka s rozvodom manželstva súhlasí, nakoľko vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo narušené. Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, v otázke zverenia nebol medzi rodičmi spor. Styk navrhli určiť v rozsahu podania zo dňa 06.02.2018 (č. I. 142 a nasl.), nakoľko mali za to, že tento rešpektuje vek maloletého G., tento styk je pravidelný a umožňuje otcovi budovať a rozvíjať vzťah s maloletým. Matka v styku otca s maloletým nebráni a nikdy brániť nebude, má však za to, že je potrebné rešpektovať režim maloletého a jeho potreby, kedy maloletý nie je ešte pripravený na to, aby bol odlúčený od matky aj počas noci. V súvislosti s prejavmi maloletého po tom, čo začal prespávať u otca matka kontaktovala i ASPP a iniciovala v tejto veci poradenstvo, keďže vyjadrenia otca ohľadom toho, ako maloletý prežíva noci u neho nekorešpondovali s pozorovaniami matky. Psychologička chcela najprv vidieť maloletého, keďže predmetom posudzovania boli prejavy maloletého po návrate od otca a odkázala na správu J.. Š. zo dňa 12.02.2018. Pokiaľ ide o vyčíslené náklady na starostlivosť a výživu maloletého, jedná sa o náklady, ktoré existovali aj v čase spolužitia rodičov, kedy otec vytváral životnú úroveň rodiny s ohľadom na jeho majetkové pomery. Matke pomáhajú rodičia, nakoľko sama by nedokázala takúto životnú úroveň maloletému zachovať a udržať. Mali za to, že otcom uvádzané príjmy nie sú v súlade s jeho schopnosťami a možnosťami. Je zjavné, že ako spoločník a konateľ spoločností si tento príjem určuje sám a požíva rôzne benefity. Navrhla, aby súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, maloletého G. zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Styk otca s maloletým navrhla určiť v zmysle podania, doručeného súdu da 05.06.2018 a výživné zo strany otca voči maloletému navrhla určiť v celkovej výške 3 000 € mesačne z ktorej čiastky bude suma 2 000 € mesačne určená ako bežné výživné a čiastka 1 000 € mesačne bude určená na tvorbu úspor. Poukázala na to, že po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave ohľadom styku otca s maloletým negatívne prejavy maloletého ustúpili a u maloletého vidieť zlepšenie, z ktorého dôvodu mala matka za to, že na prespávanie maloletého u otca je ešte čas. Z tohto dôvodu preto i navrhli, aby bol styk otca s maloletým upravený zatiaľ výlučne na dennej báze, ktorá zodpovedá veku maloletého a jeho záujmom, ako aj udržaniu a rozvíjaniu väzieb otca s maloletým. K otázke výšky výživného zo strany otca voči maloletému G. uviedla, že otec si z ich pohľadu nespĺnil svoju povinnosť preukázať svoje skutočné príjmy a svoje celkové majetkové pomery, z ktorého dôvodu navrhla doplniť dokazovanie v tejto časti v zmysle podania, doručeného súdu dňa 05.06.2018 (č. I. 464). Poukázala na to, že otec maloletého neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich príjmových a majetkových pomerov, z ktorého

dôvodu nie je možné pri určovaní výšky výživného zo strany otca prihliadať na ním deklarované príjmy. V rámci rokovaní o výške výživného vychádzali z predpokladu, že príjem otca je cca 4 000 € mesačne s tým, že výživné zo strany otca by bolo určené v sume 1 200 € mesačne, čo zodpovedá 30% tohto predpokladaného príjmu. K nákladom na strane maloletého G. uviedla, že tieto matka riadne preukázala, pričom je potrebné vychádzať z toho, že náklady na každé dieťa sú iné podľa toho, v akej rodine vyrastá, čo mu jeho rodičia doprajú, či aké majú možnosti a schopnosti. S návrhom otca maloletého na určenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku v časti úpravy styku nesúhlasila, poukázala na to, že k tomu nie je daný žiadny dôvod, nakoľko otec má upravený styk s maloletým neodkladným opatrením, ktoré sa i v plnom rozsahu realizuje.

10. Kolízny opatrovník vykonal šetrenie na strane oboch rodičov maloletého, o čom založil do súdneho spisu písomné správy, na ktoré odkázal. V prípade rozvodu manželstva rodičov doporučil súdu zveriť maloletého G. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné zo strany otca voči maloletému doporučil určiť v sume 600 € mesačne, z toho čiastka 500 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 100 € mesačne bude určená na tvorbu úspor maloletého. Považoval tiež za potrebné, aby mal otec umožnený široký kontakt s maloletým a doporučil upraviť styk otca s maloletým v rozsahu, ako to predniesol na ostatnom pojednávaní súdu.

11. Súd nepripustil ďalšie návrhy manželky na doplnenie dokazovania, uvedené v jej písomnom podaní doručenom súdu dňa 05.06.2018 (č. I. 464 a nasl.).

12. Súd sa oboznámil s návrhom manžela zo dňa 24.10.2016, sobášnym listom manželov, rodným listom maloletého G., rodným listom maloletej R. F., potvrdeniami o príjmoch manžela, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18.02.2014, č. k. 13P/349/2013 - 49, zmenou návrhu zo strany manžela, doručení súdu dňa 05.09.2017 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním manžela doručené súdu dňa 23.10.2017, podaním manžela doručené súdu dňa 05.02.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, vyjadrením manželky k návrhu a jeho zmene, doručení súdu dňa 06.02.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2017, č. k. 44Pc/7/2016 - 713, elektronickou komunikáciou manželov, potvrdeniami o výške nákladov spojených s bývaním na strane manželky, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku a prídavkov na maloletého na strane matky maloletého, fotokópie potvrdení o úhrade niektorých nákladov na strane maloletého G. zo strany matky maloletého, podaním manžela doručené súdu dňa 02.05.2018, podaním manželky doručené súdu dňa 04.05.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, doplňujúcim vyjadrením manželky, doručení súdu dňa 05.06.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním manžela doručené súdu dňa 08.06.2018, správou ASSP z dňa 07.06.2018, správou ÚPSVaR Senec zo dňa 09.06.2018, správou ÚPSVaR Bratislava zo dňa 15.03.2018 a obsahom spisov sp. zn. 38P/258/2016, 39P/205/2017, 37P/163/2017, 51P/315/2016, 39P/253/2017. Súd ďalej vykonal dôkaz výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

13. Účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G. Z.. U manžela sa jedná o manželstvo druhé, u manželky o manželstvo prvé. Z ich manželstva sa dňa XX.XX.XXXX narodil maloletý G.. Posledné spoločné bydlisko mali manželia na adrese K. XXXX, kde v súčasnosti býva manželka a čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu.

14. Maloletý G. je v celodennej osobnej starostlivosti matky, jeho zdravotný stav je dobrý. Priemerné mesačné náklady na výchovu a výživu maloletého matka vyčíslila vo svojom písomnom podaní, doručenom súdu dňa 06.02.2018 v sume cca 1 215 €, pozostávajúce z nasledovného: strava 300 € mesačne, plienky 113 € mesačne, krémy a ostatné hygienické potreby 100 € mesačne, lieky a lekárska starostlivosť 20 € mesačne, výbava dieťaťa 65 € mesačne, ošatenie a obuv 190 € mesačne, hračky 180 € mesačne, plávanie 140 € mesačne, pomerná časť nákladov na bývanie 107 €, resp. 125 € mesačne. Podľa vyjadrení matky do týchto nákladov nezahrnula náklady na dovolenky, voľnočasové aktivity maloletého a ani žiadne mimoriadne výdavky.

15. Manžel je 50% spoločníkom a konateľom spoločnosti C. J. R., R..K..S.. spolu so svojim bratom, ktorá spoločnosť sa venuje prevádzke hotela J.. Tiež je konateľom spoločnosti F. R., R..K..S.., ktorá sa venuje príprave jedál pre študentov v škole na J. M. Y. L.. Budova hotela J. je vo vlastníctve leasingovej spoločnosti. Je polovičným vlastníkom bytu na R. N. Y. L., pričom druhú polovicu bytu vlastní jeho brat. Byt je prefinancovaný hypotekárnym úverom a využíva sa ako kancelárie hotela. Jeho priemerný

mesačný netto príjem, podľa vlastných vyjadrení, predstavuje čiastku cca 2 000 €. Okrem maloletého G. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej R. F.X., X.. XX.XX.XXXX, ku ktorej si plní vyživovaciu povinnosť v sume 200 € mesačne. Okrem toho mu bola rozsudkom tunajšieho súdu uložená povinnosť platiť výživné na manželku v sume 600 € mesačne, počnúc dňom 19.09.2016. Býva v prenajatej časti rodinného domu R. Y. Y. L., kde za podnájom uhrádza čiastku 400 € mesačne, v druhej časti domu býva jeho bývala manželka spolu so svojim maloletým synom a ich spoločnou dcérou R. F..

16. Manželka je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na maloletého, okrem toho je manžel na základe rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 44Pc/7/2016 povinný prispievať na jej výživu sumou 600 € mesačne, počnúc dňom 19.09.2016, pričom ročné výživné za obdobie od 19.09.2016 do 16.10.2017 vo výške 7 740 € je manžel povinný platiť v splátkach po 400 € mesačne. Iné príjmy manželka nemá. Podľa vlastných vyjadrení jej finančne vypomáhajú rodičia, a to mesačne čiastkou cca 1 500- 3 000 €. Spolu s maloletým býva v rodinnom dome v K., ktorý je v jej osobnom vlastníctve, nie je prefinancovaný hypotekárnym úverom. V minulosti bol rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve manželov, manžel následne pred uzavretím manželstva daroval svoju polovicu manželke. Náklady spojené s bývaním predstavujú dovedna čiastku 112 € mesačne elektrina, 16,85 € mesačne voda, 32,80 € mesačne TV + internet, 7,80 € mesačne odpad, 2,78 € mesačne daň z nehnuteľnosti. Okrem toho manželka v súvislosti s bývaním uvádzala i náklady na alarm vo výške 3,59 € mesačne, údržbu záhrady v sume 99,10 € mesačne a revíziu kotla v sume 38,40 € mesačne, drevo na kúrenie v krbe v sume 39 € mesačne a náklady na upratovačku v sume 100 € mesačne, ktorú v súčasnosti manželka nevyužíva. Býva s maloletým sama, s nikým nevedie spoločnú domácnosť.

17. Podľa § 92 Civilného mimosporového poriadku na konanie o rozvod manželstva je miestne príslušný súd, v ktorého obvode mali manželia posledné spoločné bydlisko, ak v obvode tohto súdu má bydlisko aspoň jeden z nich. Inak je miestne príslušný všeobecný súd toho manžela, ktorý návrh nepodal. Ak takto príslušnosť súdu nemožno určiť, je príslušný všeobecný súd navrhovateľa.

18. Podľa čl. I základných zásad Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobrou. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

19. Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní, v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

20. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

21. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

22. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

23. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

24. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

25. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

26. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

27. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloleťým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloleťým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

28. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

29. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

30. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

31. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

32. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

33. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

34. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

35. Podľa § 233 Civilného sporového poriadku na návrh strany, ktorej by inak hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy, súd môže vo výroku rozsudku vysloviť, že rozsudok je vykonateľný doručením; taký výrok sa na účely odvolania považuje za uznesenie.

36. Súd mal z vykonaného dokazovania a výsluchu účastníkov konania za preukázané, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky rozvodu manželstva účastníkov konania. Vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Účastníci ako manželia spolu nežijú, intimne sa nestýkajú a ani spolu nehospodária. Na základe uvedeného je zrejmé, že manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine a tento stav je dlhodobý. Ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil rozpor manželov v zásadných otázkach vzájomného spolužitia, ktoré viedli k čoraz väčším nezhodám medzi nimi a k strate vzájomnej dôvery, čo napokon viedlo k vzájomnému citovému odcudzeniu medzi nimi a nezájmu o udržanie manželského spolužitia. Súd mal za to, že rozvod manželstva účastníkov konania je i v záujme maloletého dieťaťa, z tohto manželstva pochádzajúceho.

37. Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, otec súhlasil, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Spornou medzi rodičmi bola otázka úpravy styku otca s maloletým a otázka výšky výživného voči maloletému. V priebehu konania bol styk otca s maloletým G. opakovane upravený prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, pričom medzi rodičmi dochádzalo k sporom predovšetkým ohľadom prespávania maloletého v domácnosti otca, s ktorým matka maloletého kategoricky nesúhlasila, pričom v tejto súvislosti poukazovala na negatívne prejavy v prežívaní maloletého. Otec naopak tvrdil, že v čase, kedy maloletý prespáva v jeho domácnosti, nepozoruje na jeho správaní žiadne negatívne prejavy a tvrdenia matky označil za klamlivé, resp. ak sa také prejavy u maloletého vyskytujú, je tomu tak výlučne v čase, kedy je s matkou. Matka v priebehu konania naďalej trvala na úprave styku otca s maloletým na dennej báze, pričom žiadala, aby súd zohľadnil odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.04.2018, č. k. 11CoP/151/2018 - 185, nakoľko dôvody v ňom uvedené považovala za aktuálne aj pre rozhodovanie v tomto konaní, s ktorým názorom matky sa však tunajší súd nestotožnil. Hoci je pravdou, že Krajský súd v Bratislave napokon návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola zmenená jeho úprava styku s maloletým G. zamietol, avšak nie z dôvodov, na ktoré poukazovala matka maloletého. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal matkou namietanými negatívnymi prejavmi maloletého v súvislosti s prespávaním u otca. Hlavným dôvodom rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci bol preventívny charakter neodkladného opatrenia a jeho účel, ktorým je rýchla a dočasná úprava pomerov, ku ktorej súd už v prípade ochrany práva otca na styk s maloletým G. pristúpil skôr nariadeným neodkladným opatrením. S súvislosti s týmto skôr nariadeným neodkladným opatrením sa spomína i vek maloletého a jeho citová naviazanosť na matku a tiež, že vo veci prebieha konanie vo veci samej, kde súd rozhodne a stabilizuje tak pomery maloletého dieťaťa do budúcnosti. Je nepochybné, že úprava pomerov formou neodkladného opatrenia poskytuje ochranu porušovaným a ohrozeným právam do doby rozhodnutia vo veci samej. Nemožno však výlučne na podklade takéhoto rozhodnutia odôvodniť návrh, resp. rozhodnutie súdu, ktorým bude zachovaný stav, ktorý bol stanovený neodkladným opatrením aj pre prípad úpravy styku rodiča s dieťaťom na čas po rozvoze manželstva. Maloletý je v čase rozhodovania tunajšieho súdu vo veku X K. C. X mesiacov a v čase, kedy bude vo veci prípadne prebiehať odvolacie konanie, bude vo veku, kedy bude možné ho umiestniť do riadneho predškolského zariadenia. Nejedná sa o dieťa v útlom veku, ktoré by nebolo schopné stráviť čas so svojim otcom, ktorý riadne participuje na starostlivosti o neho, maloletý je na neho v plnom rozsahu zvyknutý a nemá problém s ním tráviť čas, a to aj v noci, ktorý styk sa do vyššie spomínaného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave i realizoval. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že počas mesiacov júl a august 2018 otec strávil s maloletým 2x týždňovú dovolenku, raz v M. C. K. na R., pričom podľa znalostí súdu sa tento styk riadne realizoval, bez akýchkoľvek problémov. Z pohľadu súdu tak matka trvala na úprave styku otca s maloletým v rozsahu, ktorý bol nedostatočný, pričom ňou uvádzané dôvody nevyhodnotil za natoľko závažné, aby návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým vyhovel. Matkou prezentovaný nízky vek maloletého a ňou uvádzané negatívne prejavy maloletého počas prespávania u otca (ak k nim doposiaľ dochádza) nie sú z pohľadu súdu spôsobilé diskvalifikovať otca z participácie na osobnej starostlivosti o maloletého do takej miery, ktorá by odôvodňovala úpravu jeho styku s maloletým v rozsahu, ktorý je oproti štandardnej úprave styku výrazne poddimenzovaný. Súd nezohľadil dôvod k tomu, aby maloletý nemohol prespávať v domácnosti otca, a to aj v priebehu pracovného týždňa, nadôvažok ak sa bude jednať celkovo o 4 noci v rámci kalendárneho mesiaca. Otec je rodičom aktívnym, o maloletého sa zaujíma aj mimo realizácie styku, má prehľad a vedomosť o dennom režime maloletého, jeho zdravotnom stave, stravovacích a iných návykoch, a je teda predpoklad, že svoje rodičovské povinnosti si bude riadne a plnohodnotne plniť aj v čase prespávania maloletého v jeho domácnosti tak, aby uvedené nemalo na maloletého žiadny negatívny vplyv. Návrhu otca na úpravu jeho styku s maloletým počas bežných pracovných týždňov v rozsahu uvedenom na č. I. 45 však nebolo možné nateraz vyhovieť. Tento styk čo do rozsahu predstavoval v zásade striedavú osobnú starostlivosť a hoci na strane otca neboli identifikované také okolnosti, ktoré by vyvolali pochybnosti o jeho schopnosti sa o maloletého riadne postarať, v prípade návrhu otca bolo nutné zväžiť ostatné, už vyššie konštatované, okolnosti, predovšetkým nízky vek maloletého a jeho prirodzenú citovú naviazanosť na matku, ktorá vykonáva jeho celodennú osobnú starostlivosť. Maloletý zatiaľ nenavštevuje ani predškolské zariadenie. U detí v takomto veku je otcom navrhovaná úprava styku zaťažujúca a nekorešpondujúca jednak s prežívaním maloletého a napokon ani s jeho vnímaním času. Súd napokon dospel k záveru, že ním stanovená úprava styku otca s maloletým zodpovedá veku maloletého, jeho prežívaniu, očakávanému umiestneniu do predškolského zariadenia a s tým spojenej adaptácii, a teda je súladná so záujmom maloletého.

38. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým G. počas prázdnin a sviatkov, súd zohľadnil za súladné so záujmom maloletého, aby bol tento styk upravený v rozsahu, ktorá sa približuje ustálenej súdnej praxi, s prestriedaním sa v párnom a nepárnom kalendárnom roku tak, aby ani jeden z rodičov nebol ukrátený na trávení voľného času s maloletým dieťaťom počas súvislejšieho časového obdobia. Zároveň však súd prihliadal na ešte stále nižší vek maloletého, kedy by realizácia styku počas príliš dlhého časového obdobia, kedy by bol odlúčený od matky, mohla mať na prežívanie maloletého negatívny vplyv. Úpravu styku otca s maloletým počas jarných a jesenných prázdnin považoval súd za nadbytočnú, nakoľko tieto prázdniny sa vzťahujú výlučne na deti školopovinného veku, nerealizujú sa ani u detí, ktoré navštevujú predškolské zariadenie. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým počas Vianoc, tento súd nateraz upravil každoročne na Štedrý deň od rána do popoludňajších hodín a následne v každom nepárnom roku na druhý sviatok vianočný. Návrhu otca, aby bol jeho styk s maloletým počas víkendov upravený v každom párnom týždni z dôvodu, že vtedy má upravený styk s deťmi jeho brat a maloletý má s nimi vytvorené vzťahy, súd nevyhovel. Otec si musí uvedomiť, že hoci je on rodičom, ktorý je oprávnený realizovať svoj styk s maloletým a predovšetkým je to on, kto je aktívne legitimovaným domáhať sa jeho súdnej úpravy, neznamená to, že jeho právo je absolútne a môže si diktovať akékoľvek podmienky tejto realizácie. Nie je možné, aby sa úprava styku rodiča s dieťaťom prispôbovala všetkým okolnostiam v živote oprávneného rodiča a už vôbec nie je možné, aby sa prispôbovala okolnostiam v živote rodinných príslušníkov tohto rodiča. Otec si musí uvedomiť, že je to predovšetkým on, kto má urobiť všetko pre to, aby svoj styk s maloletým mohol nerušene, riadne a plnohodnotne realizovať. Návrh otca na vyhlásenie predbežnej vykonateľnosti výroku o úprave styku s maloletým súd ako nedôvodný zamietol. Právna úprava predbežnej vykonateľnosti rozsudku predpokladá, že účastníkovi konania by inak hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy, ktoré podmienky však v danom prípade splnené neboli. Právu otca na pravidelný kontakt so synom bola poskytnutá súdna ochrana formou neodkladného opatrenia, ktoré je doposiaľ účinné a na základe ktorého sa styk otca s maloletým aj realizuje. Skutočnosť, že otec považuje tento rozsah styku za nedostatočný, nie je dôvod pre použitie inštitútu predbežnej vykonateľnosti rozsudku, ktorý je vo svojej podstate špecifický a jeho použitie tak nie je bežné ani štandardné, práve naopak je výnimočné, a práve z tohto dôvodu zákonodarca na jeho použitie viaže splnenie stanovených podmienok.

39. Spornou medzi rodičmi bola tiež výška výživného zo strany otca voči maloletému, keď matka navrhla, aby súd určil výživné v sume 3 000 € mesačne, 2 000 € mesačne bežné výživné a 1 000 € mesačne na tvorbu úspor a otec napokon navrhol, aby súd určil výživné v sume 600 € mesačne. Keďže súd určil bežné výživné na maloletého vo výške, ktorá napokon korešpondovala s návrhom otca, súd už v súvislosti s jeho návrhom ohľadom výšky vyživovacej povinnosti voči maloletej neuvádza žiadne ďalšie dôvody svojho rozhodnutia. Návrh matky na určenie výživného súd nepovažoval za reflektujúci náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. na strane jednej a možnosti a schopnosti rodičov, predovšetkým otca, na strane druhej. Súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádza jednak zo skúmania odôvodnených potrieb každého maloletého dieťaťa, ktoré sú rôzne vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob vzdelávania, nadanie či záujmy a zároveň vychádza z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť, kritéria na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane dieťaťa a keďže ide o osobné právo dieťaťa, súd vymedzuje vyživovaciu povinnosť voči každému dieťaťu na základe jeho individuálnych potrieb. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti zohrávajú zásadnú úlohu náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa, pričom z obsahu tohto pojmu je zrejmé, že sa jedná o také potreby a záujmy, ktoré je nevyhnutné u maloletého dieťaťa vynakladať v záujme jeho zdravého a všestranného vývinu a rozvoja, s ohľadom na všetky ostatné skutočnosti prípadu, vrátane celkových pomerov oboch rodičov.

40. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na strane maloletého G. sa nevyskytujú špecifické výdavky, ktoré by matka bola nútená vynakladať a ktoré by sa u detí v jeho veku bežne nevyskytovali, skladba jeho potrieb a výška nákladov na ich uspokojovanie je porovnateľná s výdavkami na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí v jeho veku tak, ako sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. U maloletého bolo tak potrebné prihliadnuť na jeho vek a tomu zodpovedajúci fyzický vývin, kedy je potrebné mu častejšie obmieňať ošatenie a obuv z dôvodu rýchleho rastu, taktiež mu zabezpečovať už normálnu stravu (kde obaja rodičia potvrdili tú skutočnosť, že u maloletého dbajú na kvalitnú a pestrú stravu, v súvislosti s čím vynaložia vyššie, než sú štandardné náklady u dieťaťa vo veku G.). Matka taktiež zabezpečuje maloletému bývanie a hradí náklady s tým spojené a v neposlednom rade je u maloletého

potrebné prihladiť na jeho psychomotorický vývin a potrebu jeho náležitého napredovania, kedy je nutné medzi odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vo veku G. zaradiť i hračky a didaktické pomôcky, ktoré všetky náklady je potrebné premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu zo strany povinného rodiča, v danom prípade otca maloletého. V danom prípade je tiež pri určovaní výživného potrebné prihladiť na to, že rodič, v ktorého osobnej starostlivosti sa dieťa nachádza, si plní svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým výkonom celodennej osobnej starostlivosti o dieťa, ktoré v tomto veku nie je schopné žiadnych sebaobslužných úkonov a vyžaduje sústavnú starostlivosť po všetkých stránkach.

41. Návrh matky na určenie bežného výživného v sume 2 000 € mesačne bol vysoko nadhodnotený a v žiadnom prípade nezodpovedal nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G., a to ani s ohľadom na matkou uvádzané skutočnosti. Hoci súd nespuruje právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, ktorého životná úroveň je vyššia (v danom prípade otca), uvedené neznamená, že je možné určiť výživné, ktoré má spotrebný charakter vo vyššom rozsahu, než sú náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa. Je nespochybniteľné, že výživné hradené jedným z rodičov k rukám druhého rodiča môže slúžiť výlučne a len na úhradu nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa, voči ktorému bolo určené. V žiadnom prípade nemôže byť využívané pre potreby rodiča, ku ktorého rukám druhý rodič toto výživné uhradza a rodič, ktorý má deti vo svojej osobnej starostlivosti si nemôže kompenzovať svoju menej priaznivú finančnú situáciu cestou tohto výživného. Na strane ani jedného z rodičov neboli zistené také okolnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie súdu, na základe ktorého by otec bol povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému G. v takej výške, ktorá by nielen v plnom rozsahu pokrývala náklady na všetky jeho potreby a záujmy, ale tieto by aj do značnej miery prevyšovala. Ak matka vynakladá, alebo má v úmysle vynakladať na výživu a výchovu maloletého finančné prostriedky v požadovanej výške je zrejmé, že tieto nezodpovedajú reálnym nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého, resp. štandardným nákladom na tie ktoré potreby a záujmy a v takom prípade matka poskytuje, resp. má v úmysle poskytovať maloletému plnenia, ktoré nemožno zaradiť medzi jeho odôvodnené potreby, ktoré by bolo možné pri úprave výšky výživného bez ďalšieho zohľadniť ako skutočnosti rozhodné pre výpočet výživného zo strany povinného rodiča. Okrem toho bolo potrebné prihladiť aj na to, že niektoré náklady na odôvodnené potreby a záujmy u maloletého vynakladá aj otec. Jedná sa o náklady na výlety, dovolenky, kultúrne či iné voľnočasové vyžitie a pod. Nie je pritom možné, aby jeden z rodičov prispieval druhému rodičovi na tie isté náklady u maloletého dieťaťa, ktoré vynaloží aj on sám v čase, kedy je dieťa v jeho starostlivosti, ak s tým tento rodič sám nesúhlasí a druhému rodičovi na tieto náklady dobrovoľne neprispieva. Nadôvažok dovolenky, voľnočasové aktivity a pod. patria do kategórie potrieb, ktoré každý z rodičov vynakladá na základe vlastného uváženia a s ohľadom na svoje celkové možnosti a schopnosti a nie s ohľadom na predstavy a požiadavky druhého rodiča, a preto ich nemožno druhému rodičovi pričítať pre účely rozhodovania o výške výživného, nadôvažok v rozsahu, ako to predpokladá rodič, ku ktorého rukám je výživné hradené.

42. Súd nezohľadnil náklady na výchovu a výživu maloletého vyčíslené matkou za v plnom rozsahu odôvodnené, nakoľko niektoré ňou uvádzané položky považoval za nadhodnotené a nezodpovedajúce reálnym nákladom na ich vynakladanie. Matka vo svojom vyčíslení nákladov (č. l. 306) uvádza okrem iného náklady na plienky v sume 113 € mesačne, ktoré nezodpovedajú veku maloletého a zjavnému odplienkovaniu, ktoré je zrejmé aj z pripojenej elektronickej komunikácie rodičov. Súd nespuruje, že rodičia dávajú ešte maloletému plienky, napr. na noc, dlhšiu cestu a pod., avšak nie je možné, aby maloletý v súčasnosti spotreboval plienky v hodnote 113 € mesačne. Rovnako tak náklady na ošatenie a obuv v sume 190 € mesačne boli z pohľadu súdu neadekvátne, a to práve s ohľadom na prudší fyzický vývin u detí v tomto veku a s tým spojenú potrebu častejšie toto ošatenie a obuv obmieňať. Za tejto situácie sa súdu javilo zakupovanie ošatenia a obuvi v hodnote 190 € mesačne za neprimerané a za predpokladu, že matka takéto náklady skutočne vynakladá, robí tak výlučne na základe vlastného uváženia, bez náležitej nadväznosti na skutočné potreby maloletého dieťaťa. V neposlednom rade súd z väčšej časti nezohľadnil ani náklady na hračky (edukatívne pomôcky) v sume 180 € mesačne. Táto položka je vysoká v porovnaní k štandardným nákladom na tieto pomôcky u detí vo veku G., hoci súd v žiadnom ohľade nespuruje potrebu ich vynakladania a nespochybňuje ich pozitívny a nenahraditeľný vplyv na vývin dieťaťa, či už po stránke fyzickej alebo psychomotorickej. Na strane druhej súd z väčšej časti nespuroval náklady na hygienické a drogistické potreby u maloletého a náklady na detskú výbavu, nakoľko je zrejmé, že tieto potreby sa u dieťaťa vo veku G. ešte vynakladajú a napokon aj vo väčšom

rozsahu, než je tomu u detí v staršom veku, ktoré už nepoužívajú niektoré veci, ktoré sú u detí v nižšom veku bežnou súčasťou ich starostlivosti.

43. Pri výpočte nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. preto súd vychádzal z nasledovného: strava cca 300 € mesačne (súd zohľadnil, že obaja rodičia poskytujú maloletému kvalitnú stravu, pričom v domácnosti matky trávi maloletý väčšinu času), bývanie 125 € mesačne, ošatenie a obuv cca 50 € mesačne, lieky a zdravotná starostlivosť 20 € mesačne, hygienické, drogistické a kozmetické potreby cca 100 € mesačne, hračky cca 50 € mesačne, výbava pre dieťa cca 40-50 € mesačne (do ktorej však možno zahrnúť aj určité náklady na plienky, ktoré maloletý ešte občas používa). Okrem toho sú na strane maloletého samozrejme prítomné aj náklady na veci bežnej dennej spotreby, ktoré nemožno exaktne vyčíslieť. Taktiež je namieste, vzhľadom k zrejmej disproporcii v príjmoch medzi rodičmi maloletého, aby otec prispieval matke i na niektoré aktivity maloletého, ktorých cieľom je jeho rozvoj, ako je napr. plávanie, kde matka uhrádza čiastku 140 € mesačne a ktorá nebola namietaná ani zo strany otca maloletého. Na strane druhej súd prihliadol k tomu, že otec je s maloletým v pravidelnom kontakte, kedy hradí náklady spojené so starostlivosťou o maloletého a svoju vyživovaciu povinnosť si plní aj formou vecných či iných plnení, vrátane aktívneho trávenia voľného času a dovoleniek. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností súd napokon určil bežné výživné v sume 600 € mesačne, ktoré zodpovedá pomernej časti nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. v rozsahu, ktorá je primeraná možnostiam a schopnostiam otca a ktorá výška umožní maloletému uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb a záujmov v riadnom a dostatočnom rozsahu.

44. Súd v danom prípade zhladal za dôvodné aj určenie výživného na tvorbu úspor, a to vzhľadom k majetkovým pomerom otca. Predovšetkým je nutné uviesť, že majetkové pomery otca maloletého sú výrazne lepšie, než majetkové pomery matky, hoci sa otec v priebehu konania snažil prezentovať opak. Tvrdenia otca ohľadom jeho deklarovaného príjmu a celkových majetkových pomerov však súd zhladal za pochybné. Nemožno totiž opomenúť fakt, že otec je 50% spoločníkom spoločnosti, ktorá prevádzkuje hotel, pričom sa jedná o X* J. L. P. L. a okrem toho je ešte jediným spoločníkom spoločnosti, ktorá zabezpečuje stravovanie v jednej z bratislavských škôl. Skutočnosť, že otec nie je ako fyzická osoba „papierovým“ vlastníkom majetkových hodnôt, ktoré sa vzťahujú k týmto jeho podnikateľským aktivitám (napr. budova hotela a pod.) je skôr kategóriou účtovnou, nie takou, ktorá by odrážala reálne príjmové a majetkové pomery otca maloletého. Rovnako tak je nutné prihliadnuť aj na ostatné skutočnosti, napr. dovolenky a zahraničné cesty, ktoré otec pravidelne absolvuje, úhrada pravidelných mesačných nákladov vo výške, ktorá nezodpovedá ním deklarovanému príjmu a v neposlednom rade aj životná úroveň rodiny, ktorú mali manželia v čase ich spolužitia a ktorú zabezpečoval výlučne otec maloletého. Hoci otec mnohé zo svojich výdavkov účtuje ako náklady firmy (napr. náklady na autá, telefóny a pod.), je zrejmé, že spolu so svojim bratom sú jedinými osobami, ktoré rozhodujú o majetku spoločnosti a jej nákladoch. Preukázať, aké sú skutočné príjmy spoločností, v ktorých má otec majetkové účasť a teda, aká by mohla byť prípadná miera zisku, ktorý by otec mohol zo spoločností odčerpať ako prerozdelený zisk, by bolo značne obtiažne a spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami (pričom v danom konaní sa nejedná o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov či obdobný prípad, kde by takéto dokazovanie bolo možno namieste) je ale nepochybné, že deklarovaný príjem otca nemožno považovať za jeho skutočný príjem, ktorý má k dispozícii pre financovanie svojich životných nákladov. Ak by tomu tak bolo, úprava styku požadovaná otcom maloletého by nesledovala jeho záujem, nakoľko otec by nemal finančné prostriedky k tomu, aby počas realizácie styku mohol zabezpečiť starostlivosť o maloletého v adekvátnom rozsahu, ktoré skutočnosti však súd nezistil a tieto poprel i otec maloletého, keď v priebehu konania opakovane uviedol, že má finančné prostriedky k tomu, aby sa o maloletého aj v čase ním navrhovanej realizácie styku postaral. Napokon súd vyhodnotil ako účelové aj tvrdenie otca, že si finančné prostriedky na krytie svojich životných nákladov požičiava od svojej matky, keďže i matka maloletého počas konania uvádzala pre súd vierohodnú skutočnosť a síce, že otec so svojim bratom svoju matku finančne podporujú, teda opačné tvrdenie otca maloletého sa nezakladá na pravde. S ohľadom na uvedené súd určil výživné na tvorbu úspor u maloletého G. v sume 100 € mesačne.

45. Návrh matky na uloženie povinnosti informovať otca o maloletom G. súd zamietol. Informačná povinnosť je v zákone koncipovaná predovšetkým ako starostlivé prihliadanie súdu na jej plnenie a následne priznáva rodičovi, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, domáhať sa plnenia tohto práva na súde. V danom prípade otec, ktorý je z tohto práva oprávnený, výslovne počas konania uviedol, že návrh matky v tejto časti považuje za zbytočný a navrhol ho zamietnuť, keďže on sám (ako rodič z tohto práva oprávnený) sa uloženia tejto povinnosti matke nedomáha a súčasnú podobu

plnenia si informačnej povinnosti zo strany matky považuje za vhodnú a dostatočnú. Za tejto situácie súd nezohľadil dôvod k tomu, aby návrhu matky, ktorej by bolo plnenie tejto povinnosti uložené, vyhovel.

46. Matka maloletého v priebehu konania navrhla, aby súd vykonal ďalšie dokazovanie, ktoré podrobne špecifikovala vo svojom písomnom podaní, doručenom súdu dňa 05.06.2018, ktoré návrhy na doplnenie dokazovania súd zamietol. Urobil tak z dôvodu, že s ohľadom na ostatné dôkazy nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie navrhnuté matkou, keďže nemal za to, že by podstatným spôsobom prispelo k objasneniu skutkového stavu inak, než ako ho ustálil súd na základe ním vykonaného dokazovania. Aj s ohľadom na listinné dôkazy založené v spisovom materiáli mal súd za to, že matkou navrhované dokazovanie by neprinieslo ňou predpokladaný prínos a výsledok.

47. Vzhľadom k vyššie uvedenému skutkovému stavu a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

V Bratislave, dňa 19. júna 2018

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na podklade § 362 ods. 1 CSP podľa ktorého odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne a v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku je na podklade § 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. i) Civilného sporového poriadku prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne a v troch vyhotoveniach.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z).

Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením